

ת"פ 14148/03/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום באילת

ת"פ 14148-03-21 מדינת ישראל נ' פלוני
תיק חיצוני: 153602/2020

כבוד השופט גיל אדלמן	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
פלוני	נגד
	נאשם

החלטה

החלטה בבקשת ההגנה לביטול כתב האישום נוכח שיקולי צדק.

העובדות

1. ביום 5.1.2021 הוגש כתב אישום נגד הנאשם, המייחס לו עבירה של איומים נגד בת זוגו.
2. ההגנה הגישה בקשה לביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק; לשיטתה, סירובה של התביעה להעביר את עניינו של הנאשם אל הליך של הסדר מותנה, מגלם התנהלות מפלה, אשר עולה כדי פגיעה בזכויותיו של הנאשם, באופן המצדיק ביטול ההליך הפלילי נגדו.
3. התביעה בתשובתה לעתירת ההגנה, הטעימה כי עניינו של הנאשם לא מתאים להתברר במסגרת הסדר מותנה, וצרפה את נימוקיה לכך (בהמשך לבקשת ההגנה בנושא זה). התביעה הוסיפה כי אין מקום שבית המשפט יתערב בשיקוליה, אלא אם המדובר במקרה קיצון.

דיון והכרעה

4. אני מקבל את עמדת המאשימה, ודוחה את עתירת ההגנה.
5. צודקת התביעה, על פי הדין, בית המשפט לא יתערב בשיקוליה, אלא במקרים בהם התנהלותה מגלמת פגיעה בזכויותיו של הנאשם, באופן שקמה לו הגנה מן הצדק (דנ"פ 5387/20 רותם נ' מדינת ישראל (29.6.2021)). ממילא, בית המשפט אינו מחליף את שיקול דעתה של התביעה, והיקף ההתערבות השיפוטי בשאלת ניתובו של ההליך הפלילי הוא צר; ראו את קביעת בית המשפט העליון בעניין זה במסגרת בג"ץ

5699/07 פלונית (א') נ' היועץ המשפטי לממשלה (26.02.2008):

"קיומה של ביקורת שיפוטית בעילת סבירות על פעולות היועץ המשפטי בהעמדה לדין עדיין מצריך הגדרה של היקף הביקורת. ככלל, גודל הביקורת השיפוטית על הפעולה השלטונית בהיבט של עילת הסבירות מושפעים ממרחב שיקול הדעת הנתון לרשות המוסמכת בביצוע הפעולה הנתונה לבחינה. כפי שצוין לעיל, **קיים יחס הפוך בין היקפו של מתחם שיקול הדעת הנתון לרשות, לבין מרחב הביקורת השיפוטית על אופן הפעלתו**. ככל ששיקול הדעת רחב יותר, כך היקף הביקורת השיפוטית על סבירותו הולך וצר (בג"צ 5853/07 אמונה, תנועת האשה הדתית לאומית נ' ראש הממשלה מיום 6.12.07 ([פורסם בנבו] פסקה 19 לפסק דיני)). כלל זה ישים גם על היקף הביקורת השיפוטית על סבירות החלטת היועץ המשפטי לממשלה בענין הנוגע להעמדה לדין של אדם, ובכלל זה, על אופיו, היקפו וחומרתו של כתב האישום המוגש נגדו, סגירת תיק חקירה שנפתח נגדו, או גיבוש הסדר טיעון בעניינו. היקף הביקורת השיפוטית ייגזר ממרחב שיקול הדעת הנתון לתביעה בענין הספציפי העומד לדיון".

6. התביעה נימקה את סירובה להעביר את עניינו של הנאשם לאפיק של הסדר מותנה; היא כתבה כי: "המדובר בעבירה חמורה של איומים בפגיעה שלא כדין בחייה של המתלוננת בנוכחות בנם הקטין, כאשר ברקע עומד מצבו הנפשי של הנאשם ומשכך אף מצאה המאשימה לנכון... להודיע על אפשרות עתירה למאסר".

7. עובדות כתב האישום תומכות בעמדת המשיבה, ומעבר לכך.

על פי עובדות כתב האישום, במהלך ויכוח שהתגלע בין הנאשם למתלוננת, בת זוגו ואם בנו הקטין, הוא נעל את דלת הבית, והחביא את המפתח בכדי למנוע ממנה לצאת מהבית. המתלוננת ביקשה מאמו של הנאשם להתערב, ואז צעק הנאשם לעברה: "אל תערבי את אמא שלי יא בת זונה את לא תצאי מהבית הזה שמעת אותי?".

בהמשך כתב האישום מספר כי המתלוננת הטיחה את קערת הסלט על השולחן, ואמרה לנאשם להביא לה את המפתחות. אז, קם הנאשם, הטיח את הצלחת והמזלג שלו על השולחן ואמר למתלוננת: "את תכניסי אותי לכלא... אני ארצח אותך.. אני לא יכול יותר.. אני אפוצץ אותך... תוך שהוא יורק על המתלוננת ומכה את הקיר עם אגרופו".

בהמשך, המתלוננת הרימה את הקטין, בנם המשותף, ובקשה מאמו של הנאשם להתערב. אז, הנאשם שוב איים על המתלוננת ואמר לה: "תביאי את הילד לאמא שלי יא בת זונה אני ארצח אותך מה את עושה לי את עוד תקברי אותי". המתלוננת מסרה לאמו של הנאשם את הקטין. בהמשך, המתלוננת ניסתה להתקשר למשטרה, אז לקח הנאשם את הטלפון מידה, ובעקבות כך היא קיבלה מכה בלסת".

8. מדובר בכתב אישום הנלווית לו עתירת המשיבה למאסר; הנאשם לא רק איים על המתלוננת, אלא מדובר במסכת אלימות ואיומים בנוכחות בנם הקטין, ובנוכחות אמו של הנאשם. הגם שלא יוחסו לנאשם בכתב האישום עבירות מעבר לאיומים, עובדות כתב האישום תארו כי הנאשם ניסה לשלוט במתלוננת, נעל את דלת הבית, סרב

למסור לה את המפתח, ובקשותיה לצאת מהבית - נתקלו באיומים על חייה. איומיו של הנאשם כלפי המתלוננת היו ברף הגבוה ביותר, איומים על חייה, ולא פעם אחת. אף זאת: לאחר שאיים הנאשם על חייה של המתלוננת, הוא ירק עליה והכה עם אגרופו בקיר.

אם לא די בכך, הקטין, בנו של הנאשם, נאלץ לשמוע את אביו מאיים על חייה של אמו, ברצח ממש.

9. ההגנה טענה כי "האירוע אירע בתקופת הסגר אשר הוטל בעקבות התפשטות נגיף הקורונה, סיטואציה אשר מהווה גורם קושי ולחץ בכלל וביחס לנאשם, לאור מצבו הרפואי, בפרט. האירוע אינו משקף את התנהגותו של הנאשם דרך כלל חריג ומהווה חריג לכלל אשר בין בו כדי להעיד עד הכלל". עוד טענה ההגנה כי הנאשם והמתלוננת עוברים הליך טיפולי "משמעותי" אשר "לדברי המטפל המקצועי משפיע לחיוב על הנאשם ובאי ביתו... בני הזוג חיים יחדיו ולאחרונה אף חובקים בת נוספת".

10. ההגנה הפנתה את בית המשפט למקרים דומים (לשיטתה) בהם נאותה התביעה להעביר את התיק הפלילי להסדר מותנה.

11. נקבע בפסיקת בית המשפט העליון, כי מנעד הענישה בעבירות אלימות במשפחה הוא רחב, וכל מקרה מוכרע על פי נסיבותיו (ראו את קביעת בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 2358/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (21.5.2014)). ניתן ללמוד היקש, כי גם ביחס לשיקולים בנוגע לאופן ניהול ההליך הפלילי, כל מקרה צריך להיות מוכרע לפי נסיבותיו הספציפיות, קל וחומר בעבירות אלימות במשפחה, הכוללות משתנים רבים ושונים.

12. המקרים האחרים אליהם הפנתה ההגנה, בהם החליטה התביעה להעביר את ענינם של הנאשמים שם להסדר מותנה - לא מחייבים כהוא זה את התביעה ביחס לכל תיק, והיא צריכה (ואף חייבת) להפעיל שיקול דעת עצמאי בכל פעם, כפי שנעשה גם במקרה של הנאשם כאן.

13. ממילא, מעבר לצורך, עיון בדוגמאות מעם ההגנה העלה כי לא היה שם מקרה אחד בו ניכר שילוב של אלימות (יריקה), נעילה בבית, ובעיקר - איומים ברצח בנוכחות קטין, בנם המשותף. טיעוני ההגנה ביחס לטיפול שעבר הנאשם ומצבו הנפשי אין בהם כדי לרמוז על התנהלות פסולה של הרשות, והם יכולים להיות רלוונטיים להמשך ההליך (אם יהיה בכך צורך).

14. סוף דבר, לא ראיתי כל כשל או פגם בהתנהלות התביעה ביחס לנאשם זה, וההיפך הוא הנכון.

15. הבקשה נדחת.

ניתנה היום, א' אייר תשפ"ב, 02 מאי 2022, בהעדר הצדדים.